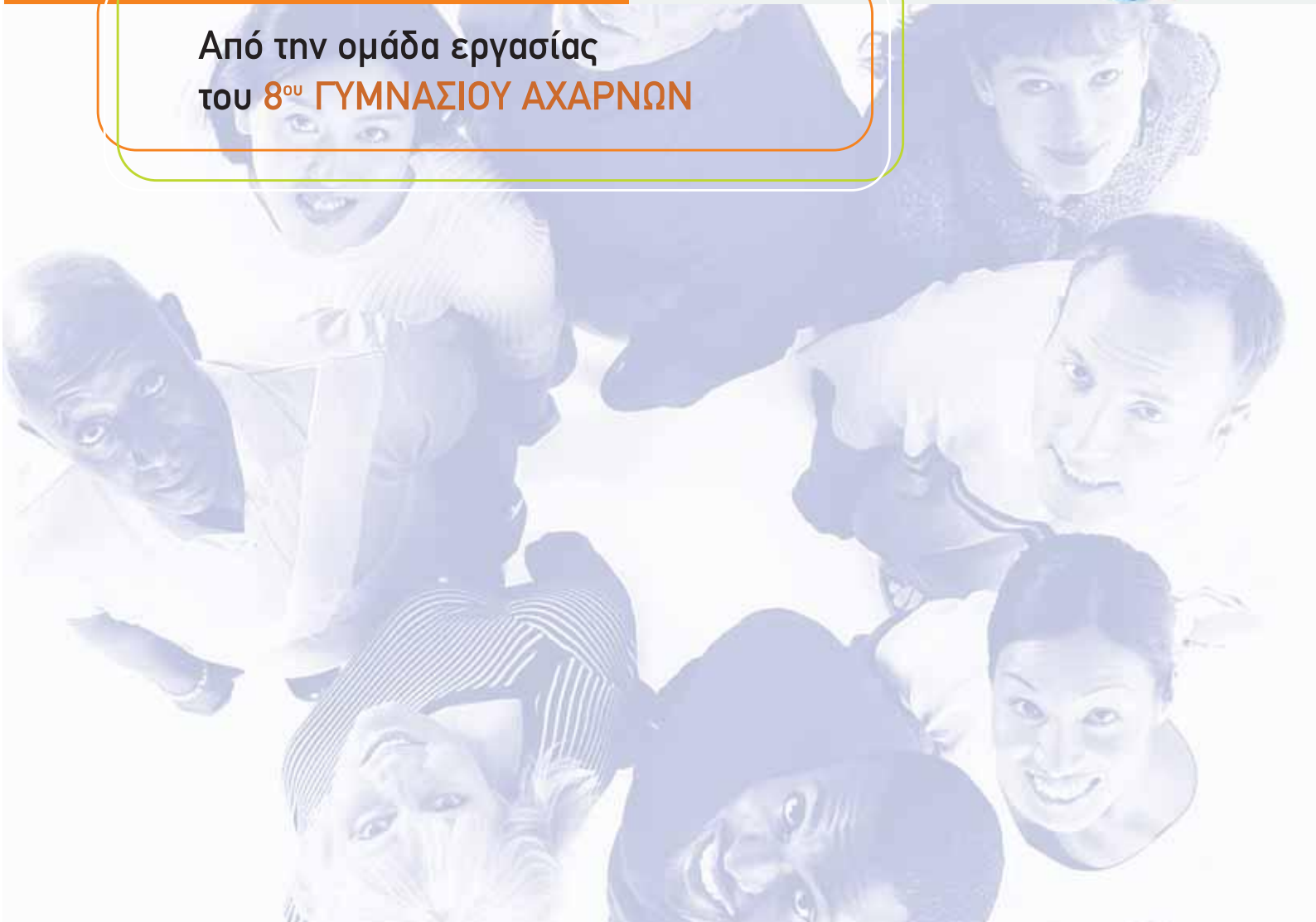

Πώς οι
ΕΙΔΗΣΕΙΣ
αντιμετωπίζουν
τους
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Από την ομάδα εργασίας
του **8^{ου} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ**

αυγοτελείται αωδ:

- 1) τον τίτλο: συνοψίζει τα γεγονότα σε μια περίοδο λόγου,
- 2) τη δημοσιογραφική περίληψη: παρουσιάζει τα κύρια στοιχεία της είδησης στις πρώτες παραγράφους,
- 3) την ανάπτυξη της είδησης: εκθέτει αναλυτικά τα γεγονότα στις υπόλοιπες παραγράφους.

Ο δημοσιογράφος πρέπει να ακολουθεί τρεις βαθμίδες ανάπτυξης του θέματος:

την πρώτη, που είναι γενική και το γεγονός ορίζεται από τον τίτλο
τη δεύτερη, που είναι ειδικότερη και παρουσιάζει περιληπτικά τα θέματα και
την τρίτη, που είναι αναλυτική και εκθέτει τα γεγονότα σ' όλο τους το βάθος.

Ποιο στοιχείο όμως προβάλλεται ιδιαίτερα;

Είναι πάντοτε και το πιο σημαντικό; Μήπως κάποιες φορές δίνεται έμφαση σε γεγονότα που μπορεί να προκαλέσουν φόβο, ταραχή ή κάποια άλλα άσχημα συναισθήματα με στόχο τη δημιουργία εντυπώσεων; Είναι πάντοτε το περιεχόμενο των ειδήσεων αντικειμενικό; Ποιοι είναι οι κίνδυνοι και οι συνέπειες από την κακή πληροφόρηση για ένα γεγονός;

Αφού συγκεντρώσαμε διάφορες ειδήσεις, προσπαθήσαμε να αναλύσουμε κάθε είδηση χωριστά και να εντοπίσουμε **στοιχεία που είναι πιθανό να προκαλέσουν ξενοφοβία.**

Προσπαθήσαμε επίσης να αξιολογήσουμε τις περισσότερες ειδήσεις εκτιμώντας τον αντίκτυπο που μπορεί να έχουν σ' εμάς ως αναγνώστες.

Τις διακρίνουμε σε τρεις κατηγορίες:

- εκείνες που αφορούν γενικά τους αλλοδαπούς,
- εκείνες που αφορούν Έλληνες ποντιακής καταγωγής και
- εκείνες που αφορούν Ρομά (Τσιγγάνους).

Η διάκριση στηρίχτηκε στα εξής στοιχεία:

- 1) στις διαφορετικές συνθήκες κάτω από τις οποίες εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα,
- 2) στη διαφορετική αντιμετώπιση από την ελληνική κοινωνία,
- 3) στη διαφορετική αντιμετώπιση από τον τύπο.

Στην αξιολόγηση ακολουθήσαμε την εξής πορεία:

Παραθέτουμε την είδηση αυτούσια ή απόσπασμά της και στη συνέχεια αξιολογούμε τα στοιχεία εκείνα (τίτλο, φράσεις ή ολόκληρο το περιεχόμενο), τα οποία πιστεύουμε ότι είναι διατυπωμένα έτσι, ώστε να προκαλέσουν εντύπωση και τελικά να δημιουργήσουν μια αρνητική εικόνα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ που αναφέρονται σε Αλλοδαπούς

“Όταν η κοινωνική προσφορά και η ανθρωπιά ενοχλούν”

Η τηλεοπτική «έφοδος» μπορεί να δημιουργήσει πολλά περισσότερα προβλήματα απ' αυτά που θα μπορούσε να λύσει. Σύμφωνα λοιπόν με δημοσίευμα εφημερίδας της 22/3/03 η τηλεοπτική κάμερα λειτουργεί ως ντετέκτιβ, ο οποίος ανακαλύπτει την παρουσία δύο Αλβανών εργατών σε γυμνάσιο-λύκειο, του δήμου Πλαταιών. Και παρά το γεγονός ότι οι άνθρωποι αυτοί εργάζονταν νόμιμα, έγιναν πρόσωπα της δημοσιότητας, ο διευθυντής θεωρήθηκε «προστάτης Αλβανών» και το σχολείο «ξενοδοχείο Αλβανών».

Το αποτέλεσμα της προβολής του ρεπορτάζ οδήγησε στην απομάκρυνση των αλλοδαπών, σε δυσφήμιση του σχολείου και παραίτηση του διευθυντή.

Η περίπτωση αυτή μας βοηθά να αντιληφθούμε πόσο εύκολα ένα τηλεοπτικό ρεπορτάζ μπορεί να προκαλέσει ή να ενισχύσει προβλήματα στη λειτουργία μιας κοινωνικής ομάδας και να δημιουργήσει στερεοτυπικές καταστάσεις χωρίς να υπάρχει κανένας σοβαρός λόγος.

“Η μετανάστευση φέρνει και ηπατίτιδα”

Η μετανάστευση επίσης προκαλεί και προβλήματα στην υγεία των Ελλήνων σύμφωνα με δημοσίευμα εφημερίδας της 28/3/03. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το δημοσιογράφο η αύξηση της ηπατίτιδας οφείλεται σε ένα μεγάλο βαθμό στην παρουσία των μεταναστών στη χώρα μας. Η άποψη αυτή, η οποία ενισχύεται από στατιστικά στοιχεία προκαλεί πανικό και οδηγεί σε απομόνωση καθώς δε σημαίνει ότι κάθε αλλοδαπός είναι φορέας της ηπατίτιδας Β.

“3.000 αλλοδαποί οδηγοί φορτηγών χωρίς δίπλωμα”

Το πρωτοσέλιδο εφημερίδας της 15/4/2003 αναφέρεται στο μοιραίο συμβάν του τροχαίου στα Τέμπη, όπου βρήκαν τραγικό θάνατο 21 μαθητές.

Λίγο πιο κάτω από τον κύριο τίτλο με έντονα γράμματα αναφέρονται τα εξής: “3.000 αλλοδαποί οδηγοί φορτηγών χωρίς δίπλωμα. Στην Ομόνοια πωλούνται άδειες οδήγησης με 15.000 δρχ..”.

Ο δημοσιογράφος συνδέει το ατύχημα με τους αλλοδαπούς, μολοντί οι υπεύθυνοι γι' αυτό κάθε άλλο παρά αλλοδαποί ήταν. Δημιουργεί έτσι ένα στερεότυπο, ότι για όλες τις παρατυπίες ευθύνονται οι μετανάστες.

“Εκστρατεία κατά της εγκληματικότητας”

Σύμφωνα με τοπική εφημερίδα της 30/3/2003 ο υπονομάρχης της περιοχής κ. Π.Γ. “είναι έτοιμος να ριχτεί στη μάχη κατά της εγκληματικότητας, των ναρκωτικών και της απομάκρυνσης των τσιγγάνων”.

Ο δημοσιογράφος μάλιστα θεωρεί ότι ο κ. Π.Γ. προσέβη σ' αυτή τη δήλωση λόγω των πολλών παραπόνων των κατοίκων για τα κρούσματα κλοπών καθώς και για τη διακίνηση των ναρκωτικών.

Τονίζει μάλιστα ο δημοσιογράφος ότι η αναβάθμιση του τόπου θα πρέπει να στηριχθεί στα παραπάνω. Και για ενίσχυση των λεγομένων του τονίζει: “Ο Δήμος μας, πέρα από την ιστορική του σημασία, είναι ολυμπιακός δήμος και το 2004 πρέπει να μας βρει καθαρούς από κάθε πρόβλημα, όμως ο χρόνος μέχρι την Ολυμπιάδα είναι λίγος και χρειάζεται επιτάχυνση των προσπαθειών”.

Η καθαρότητα λοιπόν του δήμου εξαρτάται από την απομάκρυνση των τσιγγάνων, γιατί η παρουσία τους, απ' ό,τι φαίνεται, ενοχλεί και «βρομίζει» την πολιτισμένη κοινωνία μας.

Ειδήσεις που αναφέρονται σε Αλλοδαπούς

ΠΑΡΑΔΕΧΟΝΤΑΙ ΤΟ ΑΛΛΟΟΥΜ

Τεράστιο αποδεικνύεται το θέμα με τη γραφειοκρατική ταλαιπωρία των αλλοδαπών, προκειμένου να πάρουν άδειες εργασίας, οι οποίες μπορεί μόλις τις αποκτήσουν να είναι ληγμένες και να πρέπει να καταθέσουν αμέσως νέα αίτηση ανανέωσης. Εννέα χιλιάδες εκατό είναι οι αλλοδαποί που έχουν ήδη υποβάλει αιτήσεις ανανέωσης των αδειών, οι μισοί σχεδόν από όσους πήραν άδειες εργασίας από τη Νομαρχία Πειραιά πέρυσι, ενώ μόλις φέτος ολοκληρώθηκε η διευθέτηση όλων των περσινών αιτήσεων. Το θέμα με τις ληξιπρόθεσμες άδειες εργασίας είχε επισημάνει από τα τέλη Μαρτίου ο Νομάρχης Πειραιά Γιάννης Μίχος, σε επιστολή του στον αρμόδιο υπουργό Εσωτερικών, προτείνοντας ο χρόνος ισχύος των αδειών εργασίας να αρχίζει από την ημερομηνία της τελικής υπογραφής και με διάταξη να καλύπτεται το χρονικό διάστημα από τη λήξη της προηγούμενης άδειας μέχρι την υπογραφή της νέας.

Το θέμα με τον τίτλο "εκδίδουν ληγμένες άδειες για αλλοδαπούς" έφερε προχθές στη δημοσιότητα η "Ε", έπειτα από σχετική καταγγελία της Νεολαίας Εναντία στο Ρατσισμό στην Ευρώπη (ΥΡΕ) και προκάλεσε την άμεση αντίδραση της νομαρχίας, η οποία σε ανακοίνωσή της αναφέρει ως αιτία για τις ληξιπρόθεσμες άδειες εργασίας που εκδίδονται αφενός το μεγάλο όγκο αλλοδαπών που εξυπηρετεί η υπηρεσία και αφετέρου τις προθεσμίες που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις, ενώ καλείται εκ νέου ο αρμόδιος υπουργός Εσωτερικών "να αναλάβει νομοθετική πρωτοβουλία, ώστε το πρόβλημα να αντιμετωπιστεί άμεσα και ριζικά, χωρίς να ταλαιπωρούνται οι δικαιούχοι των αδειών εργασίας".

Ενδεικτική της δυσφορίας των ίδιων των κατά τόπους υπηρεσιών για την πολιτική της κυβέρνησης θεωρεί η οργάνωση την επιστολή του Νομάρχη Πειραιά προς το υπ. Εσωτερικών. Σε ανακοίνωσή της, αναρωτιέται πώς εξηγείται η διαφορετική πρακτική άλλων νομαρχιών που εκδίδουν άδειες εργασίας που δεν είναι ληγμένες.

ΙΩ.Σ.
"ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ"
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΜΑΪΟΥ 2003

Ένα εκατομμύριο αλλοδαποί εργάζονται - οι περισσότεροι χωρίς ένσημα - στην Ελλάδα

Αλλοδαπή "μαύρη" εργασία. Ίσως η μεγαλύτερη, ακόμη και από την ανεργία, ευελιξία που μπορεί κάποιος να βιώσει σε μια ελεύθερη αγορά εργασίας είναι η παράνομη, ανασφαλιστική, απλήρωτη και, εντέλει, "μαύρη" εργασία. Πέραν του υψηλού ποσοστού της παρακώλυσης της οικονομίας, που τροφοδοτεί και τροφοδοτείται από την παράνομη εργασία, σημαντικό ρόλο στη "μαύρη" εργασία παίζει το σχεδόν 1 εκατοστό των αλλοδαπών εργαζομένων, η συντριπτική πλειονότητα των οποίων δεν "ενδιαφέρεται" για ένσημα, προσδοκώντας σε επαναπατρισμό. Η παράνομη εργασία συντείνει τα μάλα στην αντιμετώπιση των εργατικών αμοιβών και στην ανεργία.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ, μεγαλύτερο και από την ανεργία, είναι η λεγόμενη "μαύρη εργασία", παράνομη, ανασφάλιση και πολύ χαμηλά αμειβόμενη - στην οποία τον κύριο ρόλο έχουν οι ένα εκατομμύριο αλλοδαποί, που στην πλειονότητά τους δεν απαιτούν ασφάλιση ούτε διεκδικούν άλλα εργασιακά δικαιώματα.

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ"
ΣΑΒΒΑΤΟ 17 ΜΑΪΟΥ 2003

αυτοψυξίς-οχόλια της ομάδας εργασίας

Από τις στήλες του τύπου άρχισε να εμφανίζεται ένας ιδιότυπος ρατσισμός κατά των Ποντίων... Αποκορύφωμα της ρατσιστικής στάσης ήταν η άρνηση της Κοινότητας Μ. του νομού Χαλκιδικής να εγγράψει στα δημοτολόγια τους μετανάστες - πρόσφυγες που είχαν εγκατασταθεί σ' αυτό. Στην απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου χρησιμοποιήθηκαν οι όροι "Ρωσότουρκοι" και "Ρωσοπόντιοι", ενώ γράφτηκε και η εξής πρόταση: "Οι Ρωσότουρκοι να πάνε στο νομό Ξάνθης". Το γεγονός παρουσιάστηκε από τον Τύπο ως "ρατσιστική έκρηξη κατά των Ποντίων". Η ειρωνεία είναι ότι οι ντόπιοι κάτοικοι του χωριού Μ. κατάγονταν από τουρκόφωνους Καππαδόκες πρόσφυγες του 1922. Αντίστοιχο επεισόδιο συνέβη στο χωριό Λ., έξω από τη Θεσσαλονίκη, όπου δέκα οικογένειες μεταναστών προσφύγων θέλησαν να δημιουργήσουν τον οικισμό "Νέος Πόντος Μακεδονίας". Ο πρόεδρος της κοινότητας απευθυνόμενος προς αυτούς είπε: "Να σηκωθείτε να φύγετε. Είστε Ρώσοι, να πάτε στη Ρωσία".

Σε άρθρο του "Ποια είναι η θέση των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία" ο Δημήτρης Λάλας αναφέρει: "Μεγάλη ευθύνη φέρουν και τα Μ.Μ.Ε. για το κλίμα των διακρίσεων και της ξενοφοβίας, το οποίο ορισμένες φορές λαμβάνει διαστάσεις μισοξενίας και αρνητικότητας, ιδίως όταν έχουν να κάνουν με μετανάστες αλβανικής καταγωγής. Βοηθάνε πάρα πολύ στην εμπέδωση, στη συγκρότηση μύθων, που έχει ανάγκη η ξενοφοβία, ας πούμε στη δαιμονολογία, στην πρακτορολογία.

Τα Μ.Μ.Ε. καλλιέργησαν το μύθο της εισαγόμενης εγκληματικότητας. Το ελληνικό κράτος σκοπίμως συγχέει την παραβατικότητα με την εγκληματικότητα. Η παραβατικότητα είναι η κλοπή, η διάρρηξη, τα αδικήματα επιβίωσης, οι μικροκλοπές κ.ά., ακόμα και την παράνομη είσοδο στη χώρα την περιλαμβάνουν στην εγκληματικότητα".

Σχετικά με το επιχείρημα ότι οι μετανάστες ευθύνονται για την ανεργία, διευκρινίζει ότι "οι μετανάστες δουλεύουν κυρίως σε αγροτικές δουλειές, στην κτηνοτροφία, στις κατασκευές (οικοδομή), σε βοηθητικές εργασίες του τουρισμού, στην οικιακή φροντίδα, στη βιοτεχνία. Δεν έχουμε καθόλου μετανάστες σε υπηρεσίες στο δημόσιο, δεν έχουμε μετανάστες, παρά σε ένα μικρό ποσοστό, στη βιομηχανία. Η μείωση των θέσεων εργασίας, όμως, στην Ελλάδα δεν παρατηρείται σ' αυτούς τους τομείς, δηλαδή σ' αυτούς τους τομείς εδώ και πολλά χρόνια δεν υπήρχε διεκδίκηση, ήταν ανοιχτές θέσεις εργασίας. Το 90% των θέσεων εργασίας που καταλαμβάνουν οι μετανάστες είναι θέσεις που δεν διεκδικούνται από Έλληνες.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι το διαφορετικό που κουβαλούν οι μετανάστες και προσπαθούν πολλές φορές να το σώσουν δεν είναι τόσο εχθρικό ή απειλητικό για την κοινωνία μας.

Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα βρίσκονται περίπου 800.000 οικονομικοί και πολιτικοί πρόσφυγες, σύμφωνα με το υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Απ' αυτούς μόνο 200.000 κατόρθωσαν να πάρουν τη λευκή κάρτα και οι 150.000 απ' αυτούς έλαβαν την πράσινη κάρτα. Η ανανέωση όμως της πράσινης κάρτας προϋποθέτει 150 ένσημα το χρόνο, γεγονός που καθιστά την ανανέωση για την πλειονότητα των μεταναστών ανέφικτη, καθώς οι εργοδότες δεν τους ασφαλίζουν". Αυτό δεν είναι ρατσισμός;

Απόψεις-σχόλια της ομάδας εργασίας

Μέσα από την αναζήτηση και τη συστηματική μελέτη εφημερίδων και δελτίων ειδήσεων καταλήξαμε σε ορισμένα **συμπεράσματα**:

- 1) Η παρακολούθηση των ειδήσεων πρέπει να γίνεται με μεγάλη προσοχή και η αποδοχή όσων λέγονται ή γράφονται με τρόπο κριτικό.
- 2) Τα Μ.Μ.Ε. πολλές φορές υπερβάλλουν στο σχολιασμό ορισμένων ειδήσεων και ιδιαίτερα αυτών που έχουν σχέση με την παρουσία μεταναστών στη χώρα μας, προκειμένου, ίσως, να αυξήσουν την ακροαματικότητά τους. Με τον τρόπο αυτό και με δεδομένη την επιπολαιότητα με την οποία το αναγνωστικό κοινό παρακολουθεί την είδηση διαμορφώνονται αντιλήψεις στερεοτυπικές και ξενοφοβικές. Βέβαια, τη μεγαλύτερη ευθύνη σ' αυτό φέρει η τηλεόραση και λιγότερο ο τύπος, γιατί η τηλεόραση έχει το προνόμιο της εικόνας.
- 3) Στην αναζήτηση απόψεων και αντιλήψεων που καλλιεργούν το ρατσισμό παρατηρήσαμε ότι ένα μικρό κομμάτι του τύπου και της τηλεόρασης εμμένει να καλλιεργεί ξενοφοβικές απόψεις. Γενικά, η πλειονότητα των μέσων κρατά μια πιο διακριτική στάση απέναντι στο φαινόμενο της μετανάστευσης.

Ελπίζουμε, βέβαια, με την πάροδο του χρόνου το φαινόμενο να αμβλυνθεί ακόμα περισσότερο και η προσαρμογή των μεταναστών να είναι ευκολότερη, ώστε να επιτευχθεί η κοινωνική συνοχή, η οποία είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την κοινωνική ομαλότητα.

Κείμενα από το Διαδίκτυο που αφορούν την ξενοφοβία

Από την ομάδα εργασίας του 18ου Γυμνασίου Αθηνών

Ξενοφοβία και χρέος των δημοσιογράφων

(www.greekhelsinki.gr/bhr/greek/articles/pro1_07_01.doc)

«Ο δημοσιογράφος αισθάνεται υπεύθυνος σχετικά με τον κίνδυνο να ενθαρρύνονται διακρίσεις από τα ΜΜΕ και κάνει ό,τι περνά από το χέρι του, για να αποφύγει την προβολή διακρίσεων που βασίζονται μεταξύ άλλων σε φυλή, φύλο, σεξουαλική προτίμηση, γλώσσα, θρησκεία, πολιτική ή άλλου είδους γνώμη, κοινωνική ή εθνική καταγωγή.»

(Άρθρο 7 της «Διακήρυξης Αρχών» της Διεθνούς Ένωσης Δημοσιογράφων)

Έχουν γίνει αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινής μας ζωής. Μπορεί να είναι γείτονές μας, συνταξιδιώτες στο μετρό, τα τρόλεϊ και τα λεωφορεία, συνάδελφοί μας στη δουλειά.

Η συμβολή τους στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας δεν αμφισβητείται από κανέναν. Κορυφαίοι οικονομικοί παράγοντες θεωρούν ότι η Ελλάδα χρωστάει σε μεγάλο βαθμό την επίτευξη των στόχων της ένταξής της στην ΟΝΕ στους περίπου 700.000 οικονομικούς μετανάστες.

Και όμως, εμείς δεν τους θέλουμε. Όχι όλοι βέβαια, αλλά ένα μεγάλο μέρος.

Τέσσερις στους δέκα Έλληνες, σύμφωνα με το τελευταίο «Ευρωβαρόμετρο», βρίσκουν ενοχλητική την παρουσία άλλων εθνοτήτων στη χώρα μας.

«Μας παίρνουν τις δουλειές», είναι κάτι που ακούγεται πολύ συχνά από πολλούς. Κι ας βεβαιώνει το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ ότι η ανεργία των λιγότερο εξειδικευμένων εργαζομένων στη χώρας μας (αποφοίτων Δημοτικού σχολείου), αυτών δηλαδή που κατεξοχήν ανταγωνίζονται οι μετανάστες, μειώθηκε κατά 3,5%.

Κι ας έδωσαν, αυτοί οι οικονομικοί μετανάστες, ζωή στην παραμελημένη ύπαιθρο και τα άγονα νησιά του Αιγαίου.

«Ευτυχώς που ήρθαν και αυτοί, γιατί τα χωράφια θα έμεναν χέρσα», λέει ο 65χρονος Τάσος Γ., ο οποίος απασχολούσε το καλοκαίρι Αλβανούς για το μάζεμα της πατάτας. Έλληνες εργάτες δεν υπάρχουν πια για να πάνε μεροκάματο στα χωράφια και οι μετανάστες ήρθαν ως μάννα εξ ουρανού. Ωστόσο, όταν στα βραδινά δελτία ειδήσεων ακούνε για δολοφονίες και κλοπές σε ακριτικά χωριά με πρωταγωνιστές «ξένους», το επόμενο πρωί κοιτάζουν τους Αλβανούς, τους Βούλγαρους, τους Ρουμάνους και τους υπόλοιπους μετανάστες με δυσπιστία.

(Σπύρος Δημητρέλης, εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ, 18-11-2000)

Και αυτή είναι, δυστυχώς, η καθαρή αλήθεια. Ο ρόλος των ΜΜΕ στην καλλιέργεια της ξενοφοβίας ήταν και είναι καθοριστικός. Κατά παράβαση κάθε δημοσιογραφικής δεοντολογίας, μοιράζουν ετικέτες, εδώ και χρόνια, στους μη «καθαρούς» Έλληνες.

«Κακοποιοί» και «κλέφτες» οι Αλβανοί, «διαρρήκτες» οι Ρουμάνοι, «έμποροι ναρκωτικών» οι «Ρωσοπόντιοι», «μαφιόζοι» οι Ρώσοι κ.λπ. κ.λπ.

Πριν μερικές δεκαετίες, τότε που εμείς, οι Έλληνες, κατακλύζαμε τα «σκλαβοπάζαρα» των βιομηχανικών χωρών της Δυτικής Ευρώπης, αντιμετωπίσαμε σε πολλές περιπτώσεις την ίδια κατάσταση.

Στις αρχές της δεκαετίας του '70 επανεμφανίστηκε στα εγκληματολογικά χρονικά της Σουηδίας ένα είδος εγκληματία που είχε εκλείψει για πολλές δεκαετίες. Επρόκειτο για τη μαστροπεία και οι συλληφθέντες ήταν στην πλειονότητά τους Έλληνες μετανάστες.

Ήταν μια είδηση για τα σουηδικά ΜΜΕ που, φυσικά, τα απογευματινά ταμπλόιτ πρόβαλαν δεόντως. Ο αριθμός των συμπατριωτών μας μαστροπών, πολύ μικρός. Μόλις τέσσερις τον αριθμό, που βεβαίως δεν χαρακτήριζαν την μεγάλη μάζα (18.000) των Ελλήνων εργαζομένων. Ακολούθησαν διαμαρτυρίες από τις ελληνικές οργανώσεις, που εκεί όμως «έφτασαν» αμέσως στα αυτιά των συνδικαλιστικών φορέων των Σουηδών δημοσιογράφων. Η συζήτηση άρχισε και η απόφαση της Ομοσπονδίας Σουηδών Δημοσιογράφων ήταν άμεση και σαφής: Να μη δημοσιοποιείται η εθνικότητα υπόπτων ή και ενόχων για εγκληματικές ενέργειες. Ακριβώς για να αποφευχθούν οι ετικέτες. Δεν είναι καιρός να ευαισθητοποιηθούν και εδώ οι δημοσιογράφοι. Και κυρίως οι δημοσιογραφικοί φορείς: Παραδείγματα και πρακτικές υπάρχουν. Θέληση χρειάζεται.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣ
Δημοσιογράφος

Πρώτοι σε ξενοφοβία οι νέοι Έλληνες

(www.kathimerini.gr/4degi/_w_articles_ell_908723_24/06/2002_28209)

Σοβαρότατο πρόβλημα ξενοφοβίας στην Ελλάδα, ιδιαίτερα δε μεταξύ των νέων, έρχεται να πιστοποιήσει η στατιστική υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Eurostat», με πανευρωπαϊκή έρευνά της, η οποία δόθηκε χθες στη δημοσιότητα.

Τα μάλλον ανησυχητικά αποτελέσματα της δημοσκόπησης, η οποία διεξήχθη μεταξύ ατόμων ηλικίας 15-24 ετών, θα μπορούσαν να συνοψιστούν ως εξής: για την ελληνική νεολαία, οι ξένοι στην Ελλάδα είναι πολλοί, φτωχοί, άχρηστοι και θα πρέπει να εκδιωχθούν το συντομότερο...

Όπως, λοιπόν, προκύπτει από τα στοιχεία, το 55% των νέων κρίνει τον αριθμό των ξένων «μεγάλο», το δε 44%

«υπερβολικό», ενώ ο ένας στους τέσσερις επιθυμεί την απέλασή τους. Πρόκειται για τα μεγαλύτερα

ποσοστά στην Ευρώπη, όπως μεγαλύτερο είναι και το ποσοστό εκείνων που κρίνουν

σκοπίμο να επισημάνουν πως οι ξένοι αυτοί προέρχονται από «φτωχές»

χώρες. Δεν θα πρέπει, κατόπιν τούτου, να ξενίζει και η διαπίστωση ότι η

Ελλάδα έχει το χαμηλότερο ποσοστό νέων που εκτιμούν ότι η παρουσία

των ξένων αυτών αποφέρει κάτι θετικό στη χώρα.

Πρόκειται για διαπιστώσεις που σίγουρα μας βάζουν σε σκέψεις, αν

μη τι άλλο, γιατί η κοινή αντίληψη θέλει παραδοσιακά τους νέους να

αποτελούν το προοδευτικότερο κομμάτι μιας κοινωνίας. Υπενθυμίζεται ότι

αντίστοιχα αποτελέσματα είχε και η περυσινή έκδοση της ίδιας δημοσκόπησης,

στην οποία η Ελλάδα είχε καταλάβει την πρώτη θέση πανευρωπαϊκά σε ποσοστό

πληθυσμού που κρίνει «ενοχλητική» την παρουσία ξένων.

Η Eurostat αποκαλύπτει όμως και άλλα ενδιαφέροντα στοιχεία για την ελληνική νεολαία. Έτσι, σχεδόν οι τρεις στους τέσσερις νέους

υποστηρίζουν οικονομικά αποκλειστικά από τους γονείς τους, ποσοστό που είναι το δεύτερο μεγαλύτερο στην Ευρώπη, ενώ

αντιστοίχως εμφανίζουμε το δεύτερο χαμηλότερο ποσοστό νέων που δηλώνουν ότι εξοικονομούν τα προς το ζην από κάποια μορφή

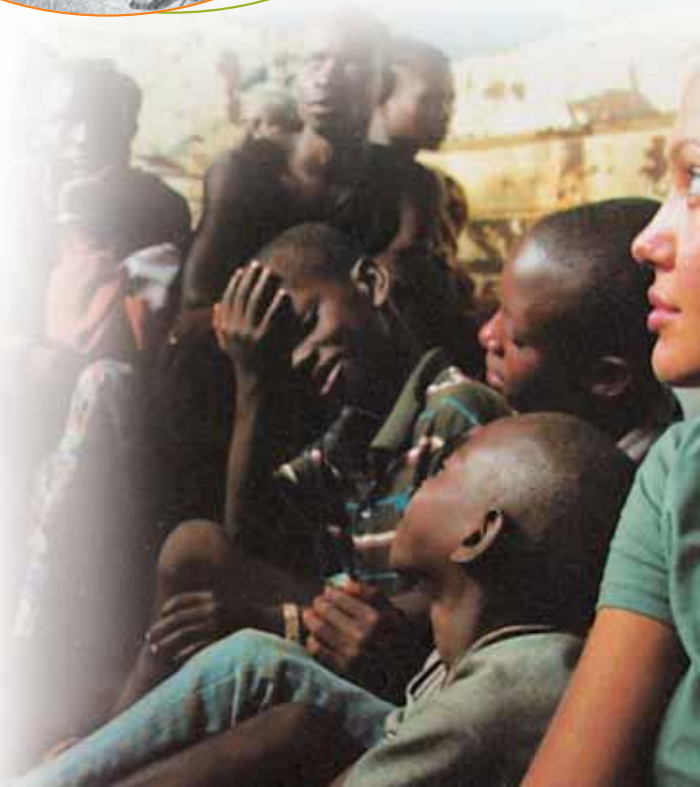
αμειβόμενης εργασίας. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, θα πρέπει να σημειωθεί, την πρώτη θέση πανευρωπαϊκά καταλαμβάνει η ιταλική

νεολαία. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι το 72% της ελληνικής νεολαίας (ένα από τα υψηλότερα ποσοστά στην Ευρώπη) δηλώνει ότι μένει

ακόμα στο πατρικό σπίτι λόγω οικονομικής δυσπραγίας. Υπάρχει όμως και ένας άλλος λόγος: κατέχουμε τη δεύτερη θέση σε ποσοστό

νέων που δηλώνουν ότι δεν έχουν αποκτήσει δικό τους σπίτι, γιατί προτιμούν να «απολαμβάνουν τα πλεονεκτήματα της σπιτικής ζωής,

χωρίς να επωμίζονται την ευθύνη που απαιτεί το στήσιμο νέου νοικοκυριού»...

Του Κων. Καλλέργη